

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Af hensyn til hr. Kristian Thulesen Dahl skal jeg da gerne uddybe, hvad jeg mente med min tidligere bemærkning om parlamentarisk kontrol.

Skulle der ske det, at Schengenaftalen på den ene eller anden vis integreres i den kommende EU-traktat, er der ikke mere at diskutere om parlamentarisk kontrol, for så giver det hele sig selv. Så kommer den ind under Europaudvalgets normale parlamentariske kontrol. Det var såmænd blot det, jeg sagde, for så mener jeg ikke, der overhovedet er mere at diskutere. I modsat fald er det klart – og det har vi også skrevet i beretningen – at vi skal have en diskussion om, hvorledes vi laver parlamentarisk kontrol af Schengenaftalen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare supplerende sige til hr. Ove Fich, at det hænger jo overhovedet ikke sammen med den argumentation, vi har hørt hele dagen. Justitsministeren sagde det vel tydeligst: Regeringens linje – og dermed vel også Socialdemokratiets linje må man formode – er, at man i forbindelse med det mellemstatslige samarbejde, man siger, Schengensamarbejdet er, skal fortsætte på fuldstændig uændrede vilkår, som om intet sker på regeringskonferencen, altså se fuldstændig bort fra regeringskonferencen. Men så er det jo lidt pudsigt, at netop i forbindelse med en diskussion om parlamentarisk kontrol af det mellemstatslige samarbejde kommer der en kommentar fra Europaudvalgets formand om, at det skal man først diskutere, efter at regeringskonferencen er færdig.

Og det er de to ting, som efter min opfattelse ikke hænger sammen: Enten må man køre linen fuldt ud, som om der ikke sker noget på regeringskonferencen, eller også må man forholde sig til regeringskonferencens forløb. Det gælder vel, både når det handler om parlamentarisk kontrol af Schengenkonventionen og ratifikationen af Schengenkonventionen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

I denne ophidsede andenbehandlingsdebat kan man jo godt have glemt hvad det er, hele sagen drejer sig om. Det drejer sig om at kunne sikre fri personbevægelighed over landegrænserne og samtidig styrke den fælles kamp mod den grænseoverskridende kriminalitet.

Så er der et spørgsmål, som har været rejst ved alle de lejligheder, hvor vi har diskuteret Schengen, og af gode grunde: Kan Danmark tage del i dette samarbejde på de foreliggende vilkår uden at krænke grundloven, når det drejer sig om det samarbejde, der skal udspille sig ved vore landegrænser med mulighed for, at politiet kan hjælpe hinanden i kampen mod kriminaliteten i Europa hen over landegrænserne? Det er rigtigt, som det er påpeget, at vi har den varme forfølgelse, og at vi har observationsbestemmelserne i artiklerne 40 og 41. Her er det meddelt, at Danmark vil afgive en erklæring ved tiltrædelsen af Schengenkonventionen, så det alene er muligt for tysk politi at lave den varme forfølgelse 25 km ind i Danmark.

Det, der giver overvejelser om krænkelse af grundloven, er denne overdragelse af myndighed fra Danmark til et andet lands politimyndighed; men det er rigtigt, som det blev påpeget af den radikale ordfører, at det ikke er et § 20-spørgsmål i grundlovens forstand. Det vil sige, at der er ikke nogen fem sjettedelsregel her, og at der skal ske en grundlovsændring i tilfælde af, at der skulle være tale om en krænkelse af grundloven.

Når regeringen på baggrund af den juridiske og forfatningsretlige rådgivning, vi har fået, har sagt, at der ikke er tale om nogen krænkelse af grundloven, bygger det på, at der ikke er tale om at give udenlandsk politi nogen myndighedsbeføjelser i Danmark. De får så at sige ikke nogen eksekutivbeføjelser. Tysk politi må have lov at bevæge sig ind i nogle helt klart fastsatte tilfælde, hvor en fange, der er brudt ud af et tysk fængsel, bevæger sig op mod den danske landegrænse, og man ikke har mulighed for at få dansk politi til at optage forfølgelsen, når fangen overskrider den danske landegrænse. Man ved måske heller ikke, om det er den danske landegrænse, den pågældende undviger er på vej over. Man skal så hurtigt som overhovedet muligt meddele dansk politi, at man kommer ind over den danske landegrænse, men man kan altså ikke arrestere den pågældende tyske statsborger i Danmark. Det skal være dansk politi, der gør det. Er det ikke lykkedes for det tyske politi at få dansk politi ind i forfølgelsen efter de 25 km, er det alene en opgave for det danske politi at få den tyske statsborger stoppet og arresteret.

Der er altså en 25 km-grænse for den varme forfølgelse, og tysk politi kan ikke arrestere, har ingen myndighed, ingen eksekutivbeføjelser.